

DEN FINESTE STRENG

Tekst: Barbara Baarsen / Hans Arvid Wassvik

Melodi: Jan-Willy Olsen

Den fineste streng i mi sjel e stemt
Så høgt at den snart vil briste
Den skjelver i angst for sin egen sang
Men tørr ikkje tonen miste

Æ trudde æ måtte, men kunne da ei
La tonen dø i mitt hjerte
Tross livets strid, det tørre brød
Og for alt ka som fødte smerte

Den fineste streng i mi sjel e stemt
Så høgt at den snart vil briste
Hold ut, la det aldri skje, min venn
Æ kan ikkje tonen miste

Sangen den var så vidunderlig skjønn
Den eide dem rikeste løfta
Den bar mæ opp over jordlivets gang
Med eigne usynlige krefta

Sangen den var så vidunderlig skjønn
Den eide dem rikeste løfta
Den bar mæ opp over jordlivets gang
Med eigne usynlige krefta

Den fineste streng i mi sjel e stemt
Så høgt at den snart vil briste
Hold ut, la det aldri skje, min venn
Æ kan ikkje tonen miste